

офицеръ; той, освѣнъ че го не намѣрилъ виновенъ но още казалъ че е достоенъ за награждение дѣто е упазилъ рѣвность и вѣрность къмъ краля, когото е билъ готовъ да пролѣе и послѣдната капка кръвъ; обвинилъ повече онѣзи, които го опилъ които хулили краля му и раздражнявали честолубие му. Шведа много са зарадвалъ като са научилъ че са прощава отъ същия господаръ. Туй не стигало господаря му казалъ да си избере спокойно за пребиванието мѣсто и опредѣлилъ му, въ награда вѣрността и рѣвността му къмъ краля, двойно ръчноски за издържавание.

64.

Лагера при Пруть.

Въ лагера при Пруть, въ 1711 год., господарь съ войската си билъ заобиколенъ съвършенно отъ сто хиляди турци, така щото всичкитѣ пжтища за получавание храна и припаси били пресѣчени. Въ подобно отчаяно обстоятелство, изъ което било не възможно да са избави чловѣкъ безъ особено нѣкое чудо, единственната Петрова мисль била щастието на отечеството му; той за себѣ си не мислилъ при всичко че опасността била очевидна; немъ надлежало или да падне въ плѣнъ въ турски ржцѣ или да умре заедно съ всичката си войска.

Когато видѣлъ, че са намѣрва въ крайна неизбежна опасность, и че и той и войската му въ погибелъ, сѣднхлъ въ шатрата си, написалъ писмо запечаталъ го и казалъ да повикатъ едного отъ найвѣрнитѣ му офицери, когото попиталъ: надѣвали се на себе си че може да премине презъ средата на